

мережаної плитками темнішими, що є уложені у формі трираменного хреста. Церква дістане новий кам'яний престол, над різьбою якого працює мистець Коверко. Також усунуто крилошанські сталі, так що цілий храм зискує через це більше простору і позбудеться завеликих, крикливих крилосів, що під мистецьким бгладом не мали ніякої вартости, а тільки псували гармонію архітекτονіки нутра храму.

За цими працями підуть нові, так що впродовж кількох літ храм св. Юра буде цілком відновлений і в своїм нутрі — як і своїм зверхнім виглядом — милувати око кожного.

— X —

ПОЛІЦІЯ НА ХРАМОВІМ СВЯТІ.

На передодні храмового свята Преображення Господнього в монастирі Василяна у Підгірцях зібралося поважне число прогульковців зі Золочева і повіту на історичнім Пліснеську. Місцевий парох пояснював присутнім історичні місця і руїни. На приказ поліції, яка приїхала з Золочева, мусіли прогульковці розійтися.

НАСТУП НА УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ.

В Харкові відкрито святочно державний російський театр. Ся подія має без сумніву політичне тло. Уряд совітської України противився дотепер створенню такого театру в Харкові, щоби не дразнити національних побчвань. Тепер, після відомих російських потягнень большевицьких політиків, а саме Постишева, дійшло врешті до відкриття російського державного театру. Як зачуваємо, в найближчій часі відкриють ще кілька таких театрів на провінції.

Тепер уже „нечего стесняться”.

КІЛЬКІСТЬ ЖИДІВ-ХРИСТІЯН.

Жидів-християн під сю пору на цьому світі є около 200.000; з них 80.000 належать до міжнародного єврейського християнства, що основується на принціпі: „Євреї по походженню, а Християни по вєроданні”.

ЄЗУТИ-УНІЯТИ В МУКАЧЕВІ.

„Душпастирь”, урядовий і духовний орган єпархії мукачівської доносить в 7-8 ч. с. р., що єпископ Стойка згодився, аби чин Єзуїтів східного обряду став працювати на території мукачівської єпархії та щоби в Мукачеві основав інтернат для молодіжи.

Чин Єзуїтів вже раз був на Підкарпатській Русі, але в часах Йосифа II його відси прогнано й нинішня ужгородська церков та єпископська палата — се останки єзуїтського монастиря в Ужгороді.

Чин Єзуїтів тепер знов вертає, не як латинський, але як греко-католицький. В новіціяті єзуїтської віцепровінції в Ружемберку є вже від кількох літ вихованки з Підкарпаття. Крім сих приїде до Мукачева ще й кількох старших єзуїтів словацької народности.

ВІСТИ ПРО СМЕРТЬ СЕРГІЯ ЄФРЕМОВА.

В Чехословаччині мали дістати відомости з України, що помер десь на засланні Сергій Єфремов, відомий критик і історик української літератури. Єфремова, колишнього члена Української Академії Наук, засудила московсько-большевицька влада на Україні у процесі „Спілки Визволення України” на 10 літ тюрми. Від того засуду і вивезення Єфремова з України нічого про нього не було чути.

ГОЛОД ЗАСОБОМ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ПОЛІТИКИ.

Міродтні кола в Берліні одержали з Радянської України автентичні звідомлення про голодову катастрофу, що охопила величезні простори сього краю.

Число померлих з голоду доходить до 6 мільонів, що дає 15% загалу населення. Коло 9 мільонів населення покинуло дотеперішні свої оселі і пішли глядіти щасливіших сторій. Найбільше прорідилось населення в районі Винниці та Чернигова.

Радянський уряд створив окрему комісію, що має колонізувати пусті околиці корінними Москалями і Жидами. Урядові радянські кола стверджують скромно, що наслідком голодової катастрофи вмерло два мільони людей.

ВЯЗНІ БУДУЮТЬ КАНАЛИ.

28 жовтня подано з Москви вістку, що совітський уряд зачне незадовго будову одного каналу руками в'язнів. Новий канал має получити ріку Печору з ріжними ріками далі на захід і створити нову водну дорогу між морями Балтійським та Білим. До роботи мають поставити що найменше 50,000 кримінальних та політичних в'язнів.

МАДЯРСЬКА МОВА НЕ БУДЕ МОВОЮ УРЯДОВОЮ В УЖГОРОДІ.

(УП) З Ужгороду доносять, що тамошні уряди рішили не вживати в урядах в місті Ужгороді, столиці Закарпатської України мадярської мови. Досі ця мова трактувалася нарівні з мовами українською та чеською. Це було просто по традиції, тому, що й давніше її там вживалось

Пантелеймон, Константомоніос) з їх безчисленними церквами і каплицями. Вістак подрібніше описує монастир Пантелеймон, в якому ще й нині найбільше росіян і українців (з яких о. Лазар, земляк з Ольгополя на Поділлі, розмовою з автором відкриває нам багато цікавих даних, що відносяться до життя в монастирі (Пантелеймон, Константомоніос) і Сергія), болгарський Зографос і сербський Хиляндар (оснований в XII ст. сербським царем Симеоном і його сином, архієп. Савою), Есфігмен, Ватопед, Івріон із славною іконою т. зв. Іверської Богородиці й ін. Вкінці автор торкається коротко числа монахів цілої „Святої гори” та їх національної приналежности. Зпоміж 4.000 монахів є около 600 Словян, з цього 450 росіян (і українців), та 150 болгарів і сербів. Грецька більшість ставить отсій словянській меншости ріжні перепони. Ні один російський, болгарський чи сербський новик не сміє бути сюди допущений, усі три великі монастирі, св. Пантелеймон, Зографу і Хиляндар повинні також по смерті теперішніх монахів стати виключно грецькими, так як це вже сталося з монастирями Есфігменос, Іверським та іншими. Слов'яни, богомольці і словянські володарі не щадили колись багатих пожертв і дарунків для „Святої гори”, а греки тепер на те все забувають. Як бачимо, то і на „Святій горі”, серед острої аскези і повного молитовної посвяти життя, пробивається дух модерного націоналізму.

ЩЕ ОДНА ЖЕРТВА НА БЛУДНІЙ ДОРОЗІ.

Відобрав собі життя Фоменко, заступник предсідника областного відділу Народньої Освіти, переслідуваний совітською владою з Харкова. Фоменко був давніше директором канцелярії у Скрипника.